

UKRAINIAN WORLD CONGRESS, 145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO, ONTARIO M8Z 5X8 CANADA

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ

*“І породила Вона свого Первенця Сина
і Його спвила, і до ясел поклала Його”.*
Єв. С. Луки, 2,7

Народження на землі Ісуса Христа, Сина Божого – це Великий День для всього світу, бо Він віродив життя людське, дав люду сили і можливості для розвитку, для самовизначення, для завершення. Цей день є великим і в житті нашого українського народу також тому, бо Христос закликав всі народи і наш народ до визволення, до самосвідомості, до утворення своєї незалежної держави зі своєю рідною Церквою. Після довгих років темної духовної і фізичної неволі, український народ вийшов на світло – світло волі і незалежності, і вже тринадцятий раз восхваляє ново-народжене Дитя вільною душею, вільними молитвами, вільними колядками і вільними українськими традиціями.

Кожного року, коли ми відзначаємо Різдво Христове та зустрічаємо Новий Рік, ми робимо підсумки і в наших серцях з'являється нова надія та новий запал до праці для покращання нашої долі та долі нашої сім'ї та друзів. Для України новий 2004 рік також приносить великі надії – бо в останніх роках Україна відчула економічний зріст, а в цьому році відбудуться ще одні вибори і це народжує великі сподівання на краще життя для наших братів і сестер в Україні. Нехай той Предвічний Бог, який народився, дасть натхнення Святого Духа українському народові, щоб охопити важливість цього моменту і приступити до подальшого закріплення державности та влаштування власного добробуту тяжкою працею та розумними починами, задовольняючи потреби кожного українця і українки, виповнюючи великий потенціал українського народу, його величну історію і зробить все, щоб Україна посіла гідне місце у світовому співтоваристві.

В цей святковий і духовно насичений Різдвяний час Рада Директорів Світового Конгресу Українців вітає всіх українців по всіх закутках світу, вітає первоієрархів та ієрархів всіх наших Церков і віросповідань, вітає Президента, Голову і всіх народних депутатів Верховної Ради України, Прем'єр-міністра і всіх членів Кабінету Міністрів, Збройні Сили України, всі складові організації Світового Конгресу Українців, Українську Всесвітню Координаційну Раду і всіх тих, хто працює для добра України!

В цей день народження Христа всі українці на Україні і ті, хто розкидані по світу, об'єднаймося з однією головною метою, щоб спільними зусиллями, з допомогою Ново-народженого Ісуса, працювати для встановлення української держави, захищати її від тих, хто зазіхає на її незалежність і допомагати всім нашим братам і сестрам – українцям!

Христос Народився – Славимо Його!

Аскольд Лозинський – Президент

Віктор Педенко – Генеральний Секретар

СЛОВО ПРЕЗИДЕНТА СКУ

Дозвольте в першу чергу подякувати всім делегатам VIII Світового Конгресу Українців за перевибори. Буду старатися виправдати ваше довір'я.

На мою думку, з останнім Конгресом розпочався другий етап оформлення світового українства. Перший етап завершився поїздками, які стали початком контактів з місцевими українцями. Все ж таки це були перші кроки й сьогодні вже можна сказати, що Світовий Конгрес Українців охоплює не тільки українців Заходу та Австралії, але й Сибіру, Казахстану, Узбекистану, Грузії, Вірменії та наших земляків на нових поселеннях зокрема Європи, напр. Італії, Греції та Іспанії.

Другий етап має характеризуватися конк-ретними співдіями, тобто координацією діяльності, взаємною допомогою та дійсним захистом. Для цього необхідно навести щоденні зв'язки. Добрим прикладом співпраці всього світового українства було відзначення 70 річниці Великого Голодомору. Це відзначення вказало, що скоординована діяльність матиме ефект не тільки внутрішній, але й зовнішній.

Багато дечого у сфері втілення концепції світового українства повинні виконувати Ради і Комісії СКУ. Їм слід звернути далеко більше уваги на діаспорні проблеми, зокрема потреби наших земляків на Сході та найновіших емігрантів з України, де б вони не проживали. Радам і Комісіям слід надавати суспільну допомогу, координувати культурно-освітню та спортивну діяльність, тримати контакт через засоби масової інформації, захищати людські та громадянські права.

Я закликаю українців в діаспорі до взаємного зв'язку. Просимо давати нам свої пропозиції, свої зауваження, пропонувати нам свої програми, ділитися з нами своїм досвідом. Передусім бажаємо, щоб наші звернення не лишались без відгуку. Світове українство – це фактично поширена українська сім'я, розкидана по

цілій земній кулі. Надзвичайно важливо, щоб члени сім'ї постійно між собою спілкувались та один одним піклувались.

Аскольд Лозинський, Президент СКУ

СЛОВО ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ СКУ

Відбувся VIII Конгрес СКУ. Це був унікальний Конгрес, бо він перший, який відбувся поза межами Північної Америки, а також він дав можливість, знову вперше, представникам світового українства з усіх кінців світу зібратися під одним дахом і спільно вирішити ті питання, які потрібні для подальшого зросту і зміцнення української діаспори і як діаспора зможе стати в допомозі Україні, у затвердженні її незалежності і підвищенні її економічного добробуту. Під час Конгресу відбулося відзначення Великого Голоду в Україні 1932-33 р.р., обрано новий провід, прийнято резолюції. Конгрес відбувся на високому рівні, як технічному, так і духовному. Не обійшлося і без проблем, головню з приміщенням, але завдяки старанній праці Голови Організаційного Комітету Марії Шкамбари і наших невтомних працівниць канцелярії Лесі Шубеляк і Дарії Луців, всі проблеми вирішено і все відбулося як заплановано.

Конгрес відбувся – а що далі? Які напрями ново-обраний провід СКУ має намітити на наступну каденцію? Чи і надалі тримати той курс, який Президія минулої каденції обрала, чи дещо його змінити? Я думаю, що потрібно продовжувати шлях минулої каденції з головною метою поглиблення віри у міць світового українства і підвищення спроможностей кожної його клітини працювати для добра її членів. Це ми можемо досягнути тільки через координацію дій всіх частин, всіх організацій і централей, які входять у структуру СКУ. А координація можлива тільки при наявності інформації про працю, успіхи, проблеми і плани організаційних клітин СКУ. Ми повинні, і тут я ставлю перший виклик прововоді СКУ – собі, поставити на найвищий рівень комунікаційні можливості нашої централі і всіх її складових організацій. Щоб інформація про працю українців в Австралії була негайно доступна українцям в Естонії. Щоб успіхи українців Казахстану тішили і цікавили українців в Аргентині, щоб потреби українців в Новосибірську турбували українців в Канаді і щоб вони бажали допомогти новосибірям задовільнити їхні потреби.

І це почуття взаємного бажання допомогти один одному, підвищить авторитет українських організаційних одиниць у світі. Бо вони відчуватимуть, що вони не самі, а за ними стоїть двадцяти-мільйонна потужність світового українства.

Тож закликаю всіх Вас, дорогі подруги і друзі, тримайте контакт з канцелярією СКУ і з іншими крайовими централами. Давайте світові знати, що Ви є, що Ви міцні, що Ви українці!

Віктор Педенко, Генеральний Секретар СКУ

Марія Шкамбара

Голова Організаційного Комітету VIII Конгресу СКУ

VIII СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

Київ, Україна, 18-21 серпня 2003 року

Закінчив свою роботу VIII Світовий Конгрес Українців, який проходив в Києві, столиці України, 18-21 серпня 2003 р. Кожний свідомий українець з великою увагою і трепетом душі слідкував за цією подією, бо перший раз в історії СКУ з'їжджалися українці всього світу в Україну. Адже 246 делегатів і більше 100 гостей з 32 країн світу з'їхалися, щоб обговорити найбільш болючі питання, які торкаються українців діаспори та вклонитися Ненці-Україні.

Організаційний Комітет VIII Конгресу СКУ проявив велику терпеливість, толерантність і виваженість, щоб при всіх негараздах, які виникли з наданням приміщення, VIII Світовий Конгрес Українців все ж таки зміг гідно і на високому рівні провести свою роботу в Києві. Конгрес, який проходив під гаслом “Де живуть українці – там живе Україна”, відбувся в Міському Будинку Вчителя. Цей Будинок освячений багатьма великими історичними подіями: тут засідала Центральна Рада, тут був зачитаний Четвертий Універсал, тут, в 1919 р., М. Грушевський проголосив Самостійну Українську Державу і тут був створений політичний блок “Наша Україна”. Тож, де краще могли ми провести VIII Конгрес СКУ, як не в будинку Центральної Ради?

*Перед Будинком Учителя
під час VIII Світового Конгресу Українців*

Першого дня, в понеділок, 18 серпня, перед офіційним відкриттям Конгресу, відбулися сесії Рад і Комісій СКУ.

Свої наради мали: Світова Рада Суспільної Служби (СРСС), Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада (СКВОР), Комісія Людських і Громадянських Прав (КЛГП), Світова Наукова Рада (СНР) і Конференція Українських Молодечих Організацій (КУМО), Українська Світова Кооперативна Рада (УСКР), Світова Рада для Справ Культури (СРдСК), Комісія Спорту (КС) і Спілка Українських Журналістів США і Канади.

На сесії СРСС Голова Оля Даниляк у своєму звіті подала інформацію про українські допомогіві організації діаспори, які співпрацюють з СРСС. Ці організації, за час останньої каденції, видали понад \$25 млн. на допомогу потребуючим в Україні та в інших країнах поселення українців. Про свою допомогіву діяльність звітували представники цих організацій.

Головною темою сесії СКВОР був Голодомор-Геноцид 1932-33 рр. в Україні. Головну доповідь виголосив проф. Роман Сербин з Монреалю, а вчителька з Торонта Галя Дмитришин розказала про виставку малюнків дітей "Голодомор в Україні 32-33 р.р. очима дітей".

КЛГП, під проводом проф. Юрія Даревича, зібрала багато даних про стан українських громад у різних державах світу. Як зазначив голова Комісії, створилась тривожна ситуація в країнах поселення українців – у Польщі, Словаччині, Румунії, Молдові та Росії. Тут було висловлене зауваження, що вирішення цих болючих проблем повинна взяти на себе Україна.

СНР провела наукову конференцію і загальні збори. Участь в конференції взяли видатні науковці діаспори і України. Доповіді конференції передбачено опублікувати. Протягом останніх чотирьох років СНР співпрацювала з університетами і науковими установами в Україні та включилася в міжнародне наукове життя.

Перед офіційним відкриттям VIII Конгресу СКУ члени Президії Секретаріату СКУ поклали вінки перед пам'ятником Т. Шевченку, відбулися наради Президії Секретаріату СКУ і пресова конференція.

Увечері цього ж дня, о 7 год. відбулася Перша Пленарна Сесія і урочисте відкриття VIII Світового Конгресу Українців, в якому, між іншим, взяли участь високодостойні гості: Патріярх Української Православної Церкви Київського Патріярхату (УПЦ КП) Їх Святість Філарет, міністер з гуманітарних питань Дмитро Табачник, голова блоку "Наша Україна" Віктор Ющенко, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайло Горинь, представник міста Києва Броніслав Січинський і голова Державного Комітету України в справах національностей та міграції Геннадій Москаль.

*Офіційне відкриття VIII Світового Конгресу Українців.
Київ, Україна, 18 серпня 2003 р.*

Конгрес відкрила голова Організаційного Комітету VIII Світового Конгресу Українців – Марія Шкамбара (голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій). Молитву за успішне проведення Конгресу відправив Патріарх УПЦ КП Їх Святість Філарет, а привіти від Президента та Прем'єр-міністра України прочитав віце-прем'єр міністер з гуманітарних питань Д. Табачник; привіт від голови міської ради Києва – Б. Січинський. Голова блоку “Наша Україна” В. Ющенко в своєму слові зазначив, що “...трагізм нинішнього стану в Україні є в тому, що влада не українізувалася, вона стала ще більш ніякою. Бідність і безробіття у багатьох вбили віру в Українську Державу...”. Його аналіз про сучасний стан в Україні аудиторія прийняла бурхливими оплесками. З привітами також виступили: голова УВКР – М. Горинь і голова СФУЖО – М. Шкамбара. Патріарх Української Греко-Католицької Церкви – Блаженніший Любомир Гузар привітав Конгрес наступного дня.

Президент СКУ Аскольд Лозинський офіційно відкрив VIII Світовий Конгрес Українців і привітав усіх присутніх. Він, разом з Генеральним Секретарем Віктором Педенком, вручив медалі Св. Володимира Великого (найвище відзначення СКУ) за невтомну працю для добра України і українського народу; медалями нагороджено: Марусю Бек (США), Оксану Соколик (Канада), Лесю Храпливу-Щур (Канада), Іроїду Винницьку (Канада), Василя Веригу (Канада), Володимира Стойка (США), Івана Григоровича (Канада), Василя Янішевського (Канада), Данила Шумука (Україна) та Степана Волковецького (Грузія).

У вівторок, 19 серпня, проходила Друга Пленарна Сесія VIII Конгресу. Рано звітували представники організацій-членів СКУ: Європейського Конгресу Українців, Українських Крайових Центральних Репрезентацій з 22 країн світу (Австралія, Аргентина, Бельгія, Бразилія, Велика Британія, Вірменія, Грузія, Греція, Естонія, Казахстан, Канада, Латвія, Німеччина, Польща, Придністров'я, Російська Федерація, Румунія, США, Угорщина, Узбекистан, Франція і Чеська Республіка) і представник із Сербії. Інформацію про свою діяльність подали представники найновіших емігрантів з України, які проживають в Італії, Іспанії та Португалії і представники українських громад Азербайджану, Словаччини і Білорусі.

Після обідньої перерви звітували члени Президії Секретаріату СКУ (президент, генеральний секретар, перший заступник президента, другий заступник президента і скарбник), представники Рад і Комісій СКУ (СКВОР, СРСС, СНР, РдСК, УСКР, КЛГП, КУМО і КС) і Контрольної Комісії СКУ.

Зранку, в середу, 20 серпня, в рамках Третьої Пленарної Сесії VIII Конгресу, відбулася дискусія над вищезгаданими звітами і звітом Верифікаційної Комісії. Після обіду проходили сесії круглих столів на теми: “Українські громади Східної Діаспори – складові частини СКУ, їх сьогодення та перспективи”, “Еміграція з України”, “Стан, роля і майбутнє української мови серед українських громад поза межами України” та “Участь і роля української молоді в житті українських громад поза межами України”.

Цього ж дня ввечері відбулося відзначення 70-ліття Великого Голодомору в Україні 1932-33 рр. Учасники VIII Конгресу зібрались біля Міського Будинку Вчителя і походом пройшли до пам'ятника жертв Голодомору біля Михайлівського Собору, де жалібну соборну Панахиду відправили Патріарх УПЦ КП Їх Святість Філарет і Патріарх УГКЦ Блаженніший Любомир Гузар. Програму вечора вів Генеральний Секретар СКУ Віктор Педенко; виступив Президент СКУ А. Лозинський, а голова Київської Міської Організації Всеукраїнського Товариства “Меморіал” Роман Круцик виголосив головну доповідь. Вірш “Голод” продеклямував його автор Микола Латишко, який пережив Голодомор. Представники багатьох організацій поклали вінки перед пам'ятником жертв Голодомору.

Президент СКУ Аскольд Лозинський в жалібному поході до пам'ятника Жертвам Голодомору.

Патріархи Української Православної Церкви Київського Патріархату і Української Греко-Католицької Церкви правлять жалібну соборну Панахиду за жертви Голодомору.

Останнього дня VIII Конгресу, у четвер, 21 серпня, продовжувались наради. Зранку працювала Четверта Пленарна Сесія VIII Конгресу, на якій відбулись підсумки круглих столів, звіти Конгресових Комісій: Статутової, Фінансової, Резолюційної та Номінаційної і вибір керівних органів Світового Конгресу Українців. На Сесії прийнято новий Статут Світового Конгресу Українців, бюджетні навантаження українських центральних крайових репрезентацій на наступну каденцію і резолюції VIII Світового Конгресу Українців (пов-

ний текст резолюцій поміщений на стор. 21-23). Світовий Конгрес Українців на наступних п'ять років знову очолив президент Аскольд Лозинський (США), а в склад Екзекутиви СКУ увійшли: 1-ий заступник президента – Євген Чолій (Канада); 2-ий заступник президента – голова СФУЖО Марійка Шкамбара (Канада); генеральний секретар – Віктор Педенко (Канада); фінансовий референт – Богдан Федорак (США); скарбник – Оля Даниляк (Канада); представники Українських Церков в діаспорі; представниці СФУЖО – Ірина Куровицька (США) та Ірина Вжесневська (Канада); заступники президента: голова Українського Конгресового Комітету Америки – Михайло Савків мол., голова Української Американської Координаційної Ради – Ігор Гавдяк, представники Конгресу Українців Канади – Олег Романишин і Юрій Даревич, голова Європейського Конгресу Українців – Левко Довгович (Словаччина), голова Союзу Українських Організацій в Австралії – Стефан Романів, представник Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації – Ярослав Гребінник і голова Об'єднання Українців Росії – Олександр Руденко-Десняк; голови Рад і Комісій СКУ: СКВОР – Надія Луців (Канада), СРСС – Оля Даниляк (Канада), СНР – Любомир Винар (США), КУМО – Андрій Бігун (США), КЛГП – Юрій Даревич (Канада), УСКР – Ярослав Скрипник (Канада) і КС – Евстахій Габа Канада). В склад Контрольної Комісії СКУ увійшли: Олександр Непрель і Квітка Семанишин (США), Ярослав Соколик та Іван Підкович (Канада), представниці СФУЖО – Наталія Іванів (США), Микола Матвійський (ЕКУ), Ігор Кононенко (Росія) Ізраїл Кравець (Бразилія) та Володимир Войтович (Австралія).

Новообраний Президент СКУ Аскольд Лозинський виступив з заключною доповіддю і офіційно закрити VIII Світовий Конгрес Українців.

Після того відбулася пресова конференція новообраної Управи Світового Конгресу Українців.

Під час нарад VIII Конгресу СКУ у фойє Міського Будинку Вчителя були виставлені різні праці українців діаспори. Свої виставки мали: Світова Наукова Рада СКУ, Наукове Т-во ім. Шевченка, Канадський Інститут Українознавчих Студій, Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада – “Голодомор в Україні 32-33 рр. очима дітей”, Конференція Українських Молодечих Організацій, Український Конгресовий Комітет Америки – “125-ліття поселення українців в США”, Союз Українок Америки – “Праця Союзу Українок Америки” і Об'єднання кол. Вояків УПА США і Канади.

Ввечері цього ж дня Київський Міський Голова Олександр Омельченко прийняв учасників VIII Конгресу СКУ в Київській Міській Раді. Під час урочистого прийняття О. Омельченко відзначив Грамотою міста Києва членів новообраної Екзекутиви СКУ.

Учасники Конгресу були присутні на урочистому концерті найкращих зірок України в Палаці “Україна”, як також на величавому параді з нагоди 12 річниці незалежності України.

Чи був успішний VIII Конгрес? Без найменшого сумніву, він був дуже успішний, не зважаючи на перешкоди. Це був перший раз, коли українці з усіх кінців світу – із східної та західної діаспор, з'їхалися на Конгрес СКУ і зробили підсумки їхньої праці і плани на майбутнє. Вони зрозуміли, що тільки тяжкою працею і спільними зусиллями ми зможемо підвищити вагомість світового українства і цим стати в більшій допомозі у розбудові демократичної української держави.

Учасники VIII Конгресу СКУ на урочистому прийнятті в Київській Міській Раді.

**ВІДКРИТИЙ ЛИСТ
ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ
ДОСТОЙНОМУ ЛЕОНІДУ КУЧМІ**
з нагоди зустрічі в Нью-Йорку, 24 вересня 2003 р.

Достойний Пане Президенте!

Дозвольте привітати Вас у діаспорі та подякувати Вам за зустріч, яку Ви запропонували. Українська діаспора вважає себе невід'ємною частиною українського народу та цікавиться, радіє чи уболіває всіма його переживаннями.

На тринадцятому році незалежності ми усвідомлюємо собі, що це мабуть найщасливіший період нашої історії від часу наших князів, коли наша прадідівська батьківщина, Київська Русь відносилась до провідних держав всього світу в духовній, політичній та економічній сферах. Хочемо бачити і теперішню Україну багатою та могутньою, а наш народ щасливим.

Є чимало справ, котрі нас турбують та про які ми бажаємо висловитися:

Міжнародні відносини. Ми дуже стурбовані заключенням угоди про єдиний економічний простір (СЕС) України з Російською Федерацією (РФ), Білоруссю та Казахстаном. Цей договір не тільки закриває Україні двері на шляху до повної інтеграції з євро-атлантичними структурами і еventуального членства в Євросоюзі, чи навіть вступу у СОТ, але може дати можливість Росії, найсильнішому партнерові договору, домінувати в економічній політиці України. Цей договір також має елементи, які можуть загрожувати суверенітету України. Крім браку чіткого окреслення критеріїв для України зі сторони США та Європи, Україна повинна дотримуватися обраного курсу в Європу та робити заходи, щоб побороти дотеперішні застереження США та Західної Європи.

Історично-суспільні питання. За дванадцять років незалежності Україна не спромоглась ознайомити суспільство про свою історію, її творців та їх вшанування. Щоправда, великий поступ зроблено у відміченні найбільшої трагедії нашого народу, Голодомору 1932-33 рр. Однак навіть в цьому випадку є намагання зменшити важливість цієї події доповненням других репресій чи спорудженням меморіалу у невідповідному місці, тощо. Світові історики встановили, що протягом віків жоден народ не терпів стільки, як наш, що найбільшим злочином в історії людства за кількістю загиблих є Голодомор в Україні 1932-33 років та що цей злочин був геноцидом українського народу. Вшанування жертв мусить бути пріоритетним щодо унікальності злочину та помітним для всіх, як для мешканців Києва, так і для тих, хто його відвідує.

Подібною проблемою, яка приймається ще з меншим розумінням, є брак визнання воюючою стороною ОУН-УПА та інших формацій (напр. Першу Дивізію УНА), котрі боролись за незалежність нашого народу та його землі. Аргумент, що Президент України підтримує це питання, а проблема існує у Верховній Раді України (ВРУ), вже не оправдовує себе, оскільки Президент своїм указом, заради економічної та соціальної справедливості, міг надати пільги ще живим ветеранам цих формацій. Крім того, з огляду на те, що є наявна про-президентська більшість у ВРУ, вона при підтримці націонал-демократичної фракції може вирішити це питання позитивно.

Врешті, незрозумілим залишається відзначення у наступному році річниці ганебної Переяславської Ради, про що ми писали неодноразово до Вас.

Політичні кривди. На жаль, вбивства та інші випадки мають місце у політичному курсі сьогоднішньої України. Це не обмежується до загальновідомої на Заході справи Гонгадзе. Останнім часом відбулося вбивство провідного діяча націонал-демократичного руху Івана Гавдики. Коли б вбивали по обидві сторони політичного спектру, то можна було б зробити висновок, що це вкорінена притаманність суспільства на шляху від тоталітарної до демократичної системи. Однак гинуть люди тільки зі сторони т. зв. опозиції. Коли ще й додати, що владні структури приховують, перекручують та не доводять дослідження, обвинувачення та притягнення осіб до кримінальної відповідальності до кінця, не лишається іншого висновку, хіба, що влада причетна до цих кримінальних вчинків.

Духовні справи. Мовне питання, розвиток української культури і церковні проблеми залишаються актуальними. Зокрема відчувається зі сторони влади потяг до російської мови, російської культури, а то і російської церкви, яка прикривається під назвою Української Православної Церкви Московського Патріархату (МП). У владних структурах, навіть чиновники України продовжують користуватися російською мовою. Крім побутової, українська культура мінімально фінансується з державного бюджету. Українське друковане та виголошене слово становить малий відсоток українського ринку у порівнянні з російськими виданнями. Церква МП не являється мирним чи пасивним ягнятком ані в Україні, ані в РФ. У РФ, МП активно діє проти українських церков, як Православної Церкви Київського Патріархату, так само проти Української Греко-Католицької Церкви, а влада в Україні активно підтримує та навіть скріплює МП. Для прикладу вказуємо на недавні передачі Києво-Печерського Успенського Собору та інших структур для користування МП.

Діаспорні потреби. Закон про статус закордонного українця залишається нереалізованим вже сім років. Від початку дискусії, програма “Закордонне Українство до 2005 року” не виконується з браку бюджетних асигнацій, Президент України називає громадян України, котрі виїхали до чужих країн на заробітки, напр. в Італію, “людьми легкої поведінки.” Зі сторони діаспори ці справи сприймаються болюче, оскільки на Україну діаспора покладає великі сподівання.

VIII Світовий Конгрес Українців. Місяць тому відбувся у Києві VIII Світовий Конгрес Українців. З жалем мусимо ствердити, що згідно з інформацією, яка дійшла до нас, на доручення Адміністрації Президента України, контракт на приміщення “Українського Дому,” де мав відбутися Конгрес, був зірваний.

Просимо Вас задуматися над цими питаннями та по можливості детально інформувати нас про Ваші заходи. Вітаємо Вас з недавнім шістдесяти-п’ятирічним ювілеєм з дня народження та дванадцятою річницею незалежності України та остаємось з висловом правдивої поваги,

за Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський – Президент

Віктор Педенко – Генеральний Секретар

Михайло Савків мол. – Президент Українського Конгресового Комітету Америки

Ігор Гавдяк – Голова Українсько-Американської Координаційної Ради

НАПЕРЕДОДНІ ЗУСТРІЧІ В ЯЛТІ

16 вересня 2003 року

На четвер, 18 вересня 2003 року, намічена зустріч президентів Співдружності Незалежних Держав, у якій не тільки братиме участь Україна, але й головуватиме Президент України. У програмі зустрічі, між іншим, передбачається підписання угоди між Україною, Російською Федерацією, Білоруссю та Казахстаном для оформлення єдиного економічного простору.

Незважаючи на політичні міркування та, навіть, передбачаючи, що така угода не знайде підтримки серед більшості депутатів Верховної Ради України, Світовий Конгрес Українців закликає Президента України не підписувати цієї угоди. Це означатиме небажання України інтегруватися в Європу, хоча така угода в Ялті навряд чи коли-небудь знайшла б практичне втілення. Крім того, саме підписання угоди поставить під сумнів достовірність будь-яких майбутніх запевнень зі сторони Президента України.

Бачення Європи та України, без найменших сумнівів, полягає в тому, що справжнє місце України, як політичне так і економічне, в центрі Європи, хоч Європа не проявляє відповідного зацікавлення Україною. Незрозумілі виступи, тим більше угоди, котрі суперечать інтеграції України в Європу, не на користь України чи українського народу.

Аскольд Лозинський – Президент
Віктор Педенко – Генеральний Секретар

ЗВЕРНЕННЯ СКУ ДО СВІТОВОГО УКРАЇНСТВА

24 жовтня 2003 р.

Наміри агресії зі сторони Російської Федерації проти України у Керченський протоці ще раз доказують, що мимо розвалу СРСР та великих світових перемін, Росія – мимо свою задекляровану „демократичність” – фактично залишилась такою, якою завжди вона була.

Колись президент США Рональд Рейген назвав експозитуру російського імперіялізму – СРСР – „імперію зла”. Після частинного розчленування цієї імперії у грудні 1991 року світ почав ставитись до Росії, як до свого „демократичного партнера” – мимо агресії Кремля проти Чечні та Абхазії-Осетії.

Політика потурання демократичним Заходом поновного російського імперіялізму нагадує потурання тим же Заходом агресії гітлерівської Німеччини, що й завершилось світовою війною.

Заява Олександра Волошина – глави адміністрації президента Росії, що Росія ладна „кинути бомбу” в Керченську протоку, аби „ніколи” не залишити її Україні, свідчить про черговий ривок російського імперіялізму проти світу, почавши як завжди з України.

Світовий Конгрес Українців :

- гостро засуджує акцію Російської Федерації про незаконне порушення державного кордону України, будуючи дамбу, яка мала б з’єднати російський Таманський півострів з українським островом Тузла;
- підтримує заходи України, щоб вирішити конфлікт в дипломатичній площині за міжнародними принципами, застосовуючи всі можливі заходи захисту кордонів, суверенітету і територіальної цілісності Української держави;
- закликає владу України терміново звернутися до світового співтовариства, щоб активно допомогти Україні захистити свій суверенітет і територіальну цілісність від імперіялістичних зазіхань Росії;
- закликає українство, яке чи найкраще розуміє суть російського імперіялізму, продемонструвати Росії, що російська агресія знайде належну відсіч і що світ далі не терпітиме поновленого шовінізму і агресії Москви. Закликаємо світове українство впливати на держави свого поселення, щоб вони засудили цей акт агресії та передали це питання на розгляд Організації Об’єднаних Націй, Організації Безпеки та Співробітництва в Європі, НАТО, Раді Європи, Європейському Союзові та державам-гарантам незалежності України, коли Україна погодилася стати без’ядерною державою;
- закликає українство висловити демонстраціями свій протест російським дипломатичним представництвам, вимагаючи негайного припинення агресивних дій проти України.

Цей акт поновленого російського імперіялізму, котрий відбувається напередодні 350-ої річниці Переяславської Угоди, дав конкретну відповідь у новому виданні усім тим, хто збирається „відзначати” у наступному році цю трагічну подію в історії України.

Ми, українці, завжди стояли в минулому і стоїмо сьогодні на першій лінії фронту боротьби з російським імперіялізмом. А тим, котрі сьогодні вважають, що російський імперіялізм відійшов уже в історичне минуле – пригадуємо, яким актуальним залишилося, ще й сьогодні давнє гасло і дороговказ боротьби за здобуття і закріплення Української держави – „Київ проти Москви!”

Торонто-Нью Йорк

За Екзекутивний Комітет СКУ

Аскольд Лозинський – Президент
Віктор Педенко – Генеральний Секретар

ЗАЯВА

у підтримку вшанування
пам'яті жертв Голодомору 1932-33 рр. в Україні.

*«Коли я проснувся перед світанком, я почув моїх синів, які у сні плакали і просили хліба...»
(З «Дев'ятого і останнього кола Пекла», Данте Аліґ'єрі)*

У цьому році виповнюється 70-а річниця Голодомору 1932-33 рр., задуманого советським режимом, у якому загинуло від 7 до 10 мільйонів українців. Сама лиш чисельність цих жертв кваліфікує цю подію, як найбільш масовий геноцид у світі. Ми віддаємо шану мільйонам жертв цієї трагедії, яка зараховується до найжахливіших масових злочинів, вчинених людиною проти людини. Історики дійшли до висновку, що жодна нація не понесла більших втрат, ніж українці в XX столітті. Разом – голодомори, чистки, репресії і війни забрали біля двадцяти мільйонів жертв.

Суть сьогоденного відзначення не полягає виключно у відданні шани. Сімдесят років тому, якраз тоді, коли українців брутально винищували, багато урядів т.зв. «Вільного світу» встановлювали дипломатичні стосунки з Советським Союзом. А що найгірше, навіть вільна преса, включно з горезвісним головним кореспондентом «Нью-Йорк Таймс», змовилася, щоб приховати злочин. У 1983 році журнал «Тайм» писав про жертви голодомору 1932-33 рр.: «Їхнє винищення було справою державної політики, так як печі Дахау були справою державної політики. Українські куркулі гинули... задля вигоди держави, щоб сприяти побудові нового стану справ..., вони загинули, проте пам'ять світу про їхнє убивство поросла бур'яном. Чому?...»

До сьогоденного дня цю трагічну подію ще належним чином не засуджено і не визнано геноцидом багатьма міжнародними установами і урядами. У 1988 році Комісія Конгресу США по голодомору України зробила висновок, що: «Конвенція про Геноцид визначає геноцид, як одну або більше акцій вчинених з наміром знищення національного, етнічного, расового або релігійного угруповання як такого в цілому або частинно... Одна, або більше акцій, вказаних у Конвенції про геноцид, була задіяна проти українців, щоб знищити істотну частину українського народу... Переважаючі докази вказують на те, що хоч Сталіна попереджено про загрозу голоду в Україні, він наполягав на заходах, які могли лише посилити його наслідки. Такі заходи не лише були в конфлікті з його реакцією на труднощі з продовольством у інших місцевостях у минулому році, але деякі з них були застосовані з більшою силою в етнічних українських регіонах і були використані для ліквідації будь-якого прояву українського національного самоутвердження».

У 1989 році Світовий Конгрес Вільних Українців зібрав Трибунал визначних міжнародних юристів для проведення слухань про Голодомор 1932-33 рр. і дійшов до висновку, що Голодомор був запланований тоталітарним режимом СРСР, що він був спрямований проти Української нації і забрав принаймні 7 мільйонів жертв.

2 грудня 1998 р. на Пленарних зборах 53-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН у пункті № 46 (в) порядку зборів п. н. «П'ятдесята річниця Конвенції про запобігання і покарання злочину геноциду», постійний представник України до ООН заявив: «Минулого місяця Україна відзначила одну із найбільших трагічних сторінок своєї історії – 65-ту річницю штучно створеного Голодомору у 1932-33 рр., коли український народ став об'єктом свідомого і навмисного геноциду, який був задіяний советським режимом...»

14 квітня 2000 р. на зборах Ради Безпеки ООН про ситуацію у Руанді Постійний Представник України до ООН заявив: «Для України геноцид не є лиш терміном історії, бо лише це століття було свідком невимовної трагедії, коли більше як 7 мільйонів людей були винищені за два роки у добре запланованому голодоморі. Ці події відбулися у країні, яку колись називали житницею Європи».

24 вересня 2003 р. під час загальних дебатів 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН Президент України сказав: «Цього року сповнюється 70 років від того часу, коли тоталітарним режимом був організований штучний голод в Україні. Його наслідком стала загибель від 7 до 10 мільйонів наших співгромадян. На жаль, тоді, у 1933 р., світ не відгукнувся на нашу трагедію. Міжнародна спільнота повірила цинічній пропаганді Советського Союзу, який продавав хліб за кордон у той час, коли в Україні щохвилини від голоду помирало 17 осіб. З цієї трибуни я хочу закликати усіх вас підтримати ініціативу України вшанування з боку ООН пам'яті загиблих».

Цього року з нагоди 70-ої річниці Голодомору парламент України прийняв Звернення вшановувати жертви, стверджуючи, що ця жажлива подія була актом геноциду. Законодавчі органи Аргентини, Австралії,

Канади і Сполучених Штатів Америки прийняли подібні резолюції. В інших країнах це питання знаходиться у процесі розгляду.

На основі сказаного, ми закликаємо уряди світового співтовариства та неурядові організації ООН визнати Голодомор 1932-33 рр. в Україні актом геноциду проти українського народу заради вшанування пам'яті тих 7-10 мільйонів невинних людей, які у ньому загинули.

10 листопада 2003 р.

Світовий Конгрес Українців

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

Діяльність Рад і Комісій СКУ

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА ВИХОВНО-ОСВІТНЯ РАДА на VIII Конгресі СКУ

Під час Сесії СКВОР 18 серпня 2003 р. в Києві

(зліва): проф. Роман Сербин, Іроїда Винницька, Леся Кисілевська, Галина Дмитришин, Оксана Винницька-Юсипович.

В програмі VIII Конгресу СКУ 18-го серпня 2003 р. відбулася Сесія СКВОР, на якій головною темою був Голодомор-Геноцид. На сесії обговорено, як цю найбільшу трагедію людства 20-го століття осмислити і передати освітянам в їхній виховно-освітній праці.

На Сесії було присутніх 43 особи, з них 22 делегати з 12 країн. Присутні вислухали доповідь проф. Романа Сербина – дослідника Голодоморів України. Професор висвітлив різницю між голодоморами 20-их і 30-их та післявоєнних років (1946-47). За словами доповідача штучний Голод 1932-33 рр., коли збіжжя вивозили з України, був скерований проти селянства, проти виникаючої свідомості, проти українізації.

Проф. Сербин увів поняття, що велику роль у процесі відновлення держави відіграють історичні міфи. Українська діаспора жила міфом про Голодомор, сприймаючи його як найгірший момент в історії України. Доповідач звернув увагу на те, що Україна успадкувала від советського періоду замовчання Голоду і заперечення його як геноциду. І тому в Україні далі домінують міфи про Велику Вітчизняну Війну та німецьку окупацію. Говорять, що український народ поніс найбільші жертви з боку нацистів, а не з боку Советського Союзу. Уряд не визнає УПА, а святкує Червону Армію.

За словами проф. Сербина міф Голодомору слід зв'язати з творенням української нації і закріпленням державности. Нашим завданням є поширити в Україні два міфи: що найкращий момент – це відновлення

української держави (а не перемога у “Вітчизняній Війні”), а Голодомор – це найбільша трагедія в нашій історії ХХ-го століття. Цей процес усвідомлення і осмислення треба починати в школі.

Як практично підходити до впровадження Голодомору в навчальну програму продемонстровано виставкою “Голодомор в Україні 32-33 рр. очима дітей“. Ця виставка була привезена на Конгрес з Торонта (Канада) і показана в перехідній залі так, що всі учасники могли її оглянути. Галина Дмитришин, вчителька з Торонта, розповіла присутнім на Сесії СКВОР про процес підготовки та виготовлення дітьми мистецької виставки на тему Голодомору. Виставка складалася з 220 малюнків, що їх намалювали учні 6-ої, 7-ої і 8-ої клас 4-ох цілоденних українських шкіл Торонта і Міссіссага.

Катерина Гороховська, завідувач відділу освіти Франківського району міста Львова, розповіла про роботу, яка була проведена по школах Львова, щоб розказати дітям про Голодомор. Вона наголосила на необхідності проведення пам'ятних вечорів-реквіємів з обговоренням подій. У результаті з'явилися виставки мистецьких та літературних творчих робіт на тему Голодомору.

К. Гороховська продемонструвала три великі альбоми дуже цікавих і різноманітних праць дітей Львова про Голодомор 1932-33 років.

На ділових нарадах СКВОР прийнято наступну резолюцію: *СКВОР закликає всі школи та вищі навчальні заклади в Україні і в діаспорі включити в навчальну програму вивчення Голодомору-Геноциду України і щороку належно відзначати цю найбільшу трагедію 20-го століття.*

Подано рекомендацію, що найкраще вивчати Голодомор в школах в листопаді, тоді, коли українці в цілому світі відзначають цю трагедію. Кожного року учні, від наймолодших до найстарших, повинні, відповідно до віку, познайомитися з українським “Голокостом”. Учням треба розповідати, що ми вивчаємо трагічне минуле, щоб запевнити, що воно ніколи не повториться в майбутньому.

Щоб освітяни могли впровадити тему Голодомору в школах своїх країн, учасники Конгресу отримали папки з матеріалами, в які включені книжки, методичні розробки та відео-фільм “Жнива Розпачу”. За дальшими порадами чи матеріалами слід звертатися до СКВОР через канцелярію СКУ, а також надсилати нові цікаві матеріали про відзначення Голодомору для поміщення у виданні СКВОР “Відгукніться”.

Делегати VIII Конгресу СКУ – представники СКВОР (зліва): Іроїда Винницька, Богдан Колос і Мірка Вербова-Онух.

СВІТОВА НАУКОВА РАДА НА НОВОМУ ЕТАПІ ДІЯЛЬНОСТІ

Під час VIII Конгресу Світового Конгресу Українців у Києві 18 серпня 2003 року в приміщенні Будинку Вчителя (колишній будинок Центральної Ради) відбулася наукова конференція і загальні збори Світової Наукової Ради СКУ.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ (СНР)

Конференція була присвячена проблемі українського наукового життя в діаспорі і співпраці з Україною. Голова СНР і президент УІТ проф. Любомир Винар, відкриваючи конференцію, наголосив на її завдання, розкривши діяльність осередків українських наукових установ в Америці, Канаді, Західній Європі і Австралії з точки зору їхньої співпраці з академічною Україною. Він підкреслив символічне значення проведення наукової конференції в колишньому домі Української Центральної Ради, в якому в 1917-1918 роках Михайло Грушевський і його співробітники відновили державну незалежність України. Конференцію привітали діючий президент УВАН у США і новообраний ректор Українського Вільного Університету проф. Альберт Кіпа, президент УВАН в Канаді о. проф. Олег Кравченко, президент Української Асоціації Університетських Професорів проф. Ася Гумецька, голова НТШ в Європі проф. А. Жуковський та інші.

На першій сесії конференції під керівництвом проф. Аркадія Жуковського, голови НТШ в Європі, виголошено такі доповіді: проф. Любомир Винар (СНР, УІТ) – “Світова Наукова Рада і структура наукового життя в діаспорі”, проф. Юрій Макар (Чернівецький національний університет) – “Розвиток української історичної науки в діаспорі (з нагоди 40-ліття ‘Українського історика’)” і проф. Аркадій Жуковський (НТШ в Європі) – “Українська наукова діяльність у Західній Європі”. Після дискусії відбулася презентація 3-го доповненого видання монографії проф. О. Оглоблина “Гетьман Іван Мазепа та його доба” (видання УІТ та СНР).

На другій сесії, якою керував проф. Микола Мушинка, голова НТШ в Словаччині, виголошено такі доповіді: проф. Євген Федоренко (УВАН в США) – “Сучасний стан та плян діяльності УВАН у США”, проф. Тарас Гунчак (НТШ в Америці) – “Діяльність НТШ в Америці”, д-р Василь Верига (СНР, НТШ в Канаді) – “Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді”, д-р Алла Атаманенко (Національний університет “Острозька академія”) – “Діяльність Українського Історичного Товариства в діаспорі та Україні” і проф. Микола Мушинка – “Українське наукове життя в Словаччині”.

Президія конференції Світової Наукової Ради (Київ, 18 серпня 2003 р.); виступає д-р Євген Федоренко (США), д-р Микола Мушинка (Словаччина), д-р Любомир Винар (США) і д-р Аркадій Жуковський (Франція).

Учасники конференції СНР у Києві.

Заключною сесією конференції керував д-р Василь Верига і на ній виголошено такі доповіді: проф. Ярослав Пеленський (Східноєвропейський дослідний Інститут ім. В. Липинського) – “Співпраця Східноєвропейського дослідного Інституту ім. В. Липинського з Інститутом Європейських досліджень НАН України”, проф. Петро Кононенко (Інститут українознавства, Київ) – “Зауваги до співпраці з науковими установами в діаспорі” і проф. Олег Романів (НТШ в Україні) – “Співпраця НТШ в Україні з діаспорою”. Після виступів відбулася презентація першого тому “Листування В. Липинського”, присвяченого 40-річчю Інституту ім. В. Липинського.

Конференція СНР і зустріч українських науковців діаспори і України пройшла успішно. Доповіді конференції передбачено опублікувати.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ

Після конференції відбулися загальні збори Світової Наукової Ради. Збори вів голова СНР проф. Любомир Винар, секретарем був проф. Осип Мартинюк. Загальні збори відкрив проф. Любомир Винар, після слідували звіти голови і скарбника за останні 4 роки діяльності Ради. Після дискусії над звітами уділено абсолюторію уступаючій СНР. Опісля голова Номінаційної комісії д-р Василь Верига запропонував членів нової Управи Ради у такому складі: д-р Любомир Винар, дійсний член НТШ і УВАН, Президент УІТ – голова, д-р Ася Гумецька, дійсний член НТШ і УВАН, Президент Української Американської Асоціації Університетських Професорів – заступник голови, д-р Аркадій Жуковський, дійсний член НТШ і УВАН, голова НТШ в Європі – заступник голови, о. д-р Олег Кравченко, Президент УВАН в Канаді – заступник голови, д-р Василь Верига, заступник голови НТШ в Канаді – заступник голови, д-р Микола Мушинка, голова НТШ у Словаччині – член Президії, д-р Євген Федоренко, науковий секретар УВАН у США і д-р Стефан Козак, голова НТШ в Польщі – члени Президії СНР. Секретарем-скарбником СНР обрано д-ра Осипа Мартинюка, члена-кореспондента УВАН. До новообраної СНР НТШ в Америці інші установи мають подати своїх представників. В члени Ради також прийнято Український університет у Москві, який репрезентує ректор Університету проф. Віктор Ідзьо. Вирішено продовжувати діяльність попередньої каденції в таких трьох напрямках:

- 1) науково-організаційна праця;
- 2) науково-видавнича діяльність;
- 3) науково-дослідна діяльність: вивчення наукової діяльності в діаспорі.

Новообраний голова **проф. Любомир Винар** виголосив коротке слово і накреслив науково-організаційні і видавничі плани діяльності СНР на майбутні роки. Він нагадав, що Світова Наукова Рада, у співпраці з Інститутом дослідів української діаспори при Національному університеті “Острозька Академія”, готує збірник про діяльність українських наукових установ в діаспорі. Він також запросив присутніх взяти участь у Другому Міжнародному Конгресі

Істориків, що відбудеться у Кам’янці-Подільському у вересні ц.р. СНР є одним із організаторів конгресу. Протягом останніх чотирьох років СНР співпрацювала з університетами і науковими установами в Україні і включилася у Міжнародне наукове життя.

НАУКОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Світова Наукова Рада була співорганізатором Другого Міжнародного Конгресу Українських Істориків в Кам’янці-Подільському, що відбувся в вересні 2003 року. В Конгресі взяло участь біля 400 науковців. Участь СНР в міжнародних наукових конференціях і з’їздах дуже важлива. У зв’язку з відзначенням 40-ліття журналу “Український Історик”, голова СНР брав участь у наукових конференціях в Національному університеті “Острозька Академія”, Київському національному університеті ім. Т. Шевченка, Чернівецькому національному університеті ім. Ю. Федьковича, Львівській Науковій Бібліотеці ім. В. Стефаника (конференція проведена спільно з Львівським Національним університетом та Інститутом українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України). В Нью Йорку СНР була співорганізатором ювілейної конференції “*Український Історик* і сучасний стан української історичної науки” (спільно з УВАН і УІТ, 19 жовтня 2003 р.). Під час історичного конгресу і наукових конференцій наведено зв’язки і співпрацю з українськими науковими установами в Україні. В 2004 році має відбутися конференція, присвячена розглядові англomовних підручників в Америці і Канаді з історії, географії та мовознавства.

ВИДАННЯ

Завдяки дотації сім’ї Романишинів – Тетяни і Ярослава з Торонта, з’явилося третє доповнене видання книги О. Оглоблина “Гетьман Іван Мазепа та його доба” (Львів – Київ, 2003, 495 с.).

Вже здано до друку працю проф. О. Оглоблина про Переяславську Радку. Світова Наукова Рада є співвидавцем чотирьохтомного видання доповідей Міжнародного Історичного Конгресу “Українська історична наука на сучасному етапі розвитку”, що має з’явитися в 2004 році. Спільно з Інститутом дослідів української діаспори при Національному університеті “Острозька Академія”, готується науковий збірник про українські наукові установи в діаспорі. Всі ці видання винятково важливі і вимагають матеріальної допомоги від СКУ та інших українських установ в діаспорі. Можна ствердити, що в ділянці видавничої діяльності Світова Наукова Рада, у співпраці з іншими науковими установами, видає винятково важливі і актуальні наукові видання.

ЗАКЛЮЧЕННЯ

У 2003 році Світова Наукова Рада систематично виконувала свої завдання. Проведення наукової конференції в Києві під час Конгресу СКУ, організація Міжнародного Конгресу Істориків в Кам’янці-Подільському і проведення інших наукових конференцій, вказує на важливу роллю Ради, як наукової координаційної централі при СКУ. СНР активна також у науково-видавничій сфері. Підготовка і видання наукового збірника “Українські наукові установи в діаспорі”, затвердженого Секретаріатом СКУ, що має вийти в світ у 2004 р., є першим обширним виданням на цю тему. Протягом 2004 року СНР плянує поширити своє членство і розгорнути науково-видавничу діяльність у майбутньому.

ПРЕСОВА СЛУЖБА СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ СКУ

ЗВЕРНЕННЯ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ СКУ ДО УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ І УКРАЇНСЬКИХ ВИДАВНИЦТВ В ДІЯСПОРІ

В січні 2002 року, згідно з рішенням Вченої Ради Національного Університету “Острозька Академія”, почав діяти Інститут Досліджень Української Діаспори, директором якого призначено історика д-р Аллу Атаманенко, секретаря Світової Ради Українського Історичного Товариства.

Діяльність Інституту передбачає кілька напрямів, які пов’язані між собою. В першу чергу, це створення і розбудова бібліотеки і архіву, які допомагали б студентам і дослідникам вивчати різні аспекти життя та діяльності українців за межами України. Крім того, розробляється навчальна програма і в 2003 році уже впроваджено окремий курс про діяльність українських наукових установ в діаспорі. Також передбачається видання наукових збірників і довідників, присвячених українській діаспорі. Першим подібним виданням Інституту, у співпраці зі Світовою Науковою Радою СКУ, буде збірник праць про українські наукові установи в Америці, Канаді, Західній Європі і Австралії.

Президія Світової Наукової Ради повністю підтримує діяльність Інституту дослідів української діаспори і висловлює признання панові Ректорові проф. Ігореві Пасічнику і Вченій Раді Національного Університету “Острозька Академія” за заснування цього Інституту.

Тепер звертаємося до всіх українських організацій, редакцій українських часописів і українських видавництв в діаспорі, щоб вони надсилали свої видання, книжки, журнали, часописи, бюлетені та інші матеріали до бібліотеки та архіву Інституту. В цій важливій справі можуть також допомагати окремі громадяни. Подаровані Вами періодичні та інші українські видання, що видавалися в різні роки в діаспорі, стануть важливою основою для розбудови української науки. Важливим для формування колекції стане і передплата сучасних періодичних видань.

Видання просимо висилати на таку адресу:

д-р Алла Атаманенко, директор

Інститут дослідів української діаспори.

Національний університет “Острозька Академія”

вул. Семінарська, 2, м. Острог,

Рівненська область, УКРАЇНА 35800.

При нагоді висловлюємо щирі подяку Українському Музеєві в Клівленді та його директорові Андрієві Фединському за активну допомогу в розбудові бібліотеки Інституту. Директорові Інституту доценту Аллі Атаманенко бажаємо тривалих успіхів в науковій та організаційній діяльності.

Спільними зусиллями спричинимось до розбудови бібліотеки і архіву цієї важливої наукової установи. Вивчення діяльності української діаспори в Америці, Канаді, Європі, Австралії та інших країнах є винятково важливе в науковому дослідженні історії України.

ЗА ПРЕЗИДІЮ СНР СКУ:

д-р Любомир Винар – Голова СНР

д-р Ася Гумецька – Заступник голови СНР

д-р Аркадій Жуковський – Заступник голови СНР

о. д-р О. А. Кравченко – Заступник голови СНР

д-р Осип Мартинюк – Секретар СНР

7 серпня 2003 р.

СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

ТРАГЕДІЇ ДІТЕЙ ЗАРОБІТЧАН

Однією з постанов Світової Ради Суспільної Служби під час VIII Світового Конгресу СКУ було таке звернення до Уряду України: “Звертати увагу на економічний стан країни, особливо на брак праці для

молодшого покоління, їхній виїзд на заробітки, розбиття родин, втягування молодих жінок в проституцію.“ В нижчеподаній статті коротко описано трагедії родин, дітей та молодих сімей з України.

Три дівчинки, матері яких поїхали в Італію, пішли до лісу. До вечора ніхто дітей не шукав. Коли смеркло, все село кинулось на розшуки. Але на слід ніхто не натрапив. На третій день підійшли до трясовини з перегнутою, яка була за лісом. І з допомогою бульдозера знайшли дітей. Ця трагедія сколихнула всіх, хто про неї дізнався. Матері не мають морального права залишати неповнолітніх дітей напризволяще – говорилося в нашій пресі! Це є страшним гріхом.

Я добре знайома з такими "матерями", бо зустрічалася з ними в Італії. Мені вони (матері) виглядали безтурботними дівчатами. Але в розмові з ними я довідалася, що вони залишили зовсім маленьких діточок три, а хто чотири роки тому. Я їх питала, як так можна? У відповідь чула, що вони вже забули, як ці діти виглядають. А переживати за дітей вони не можуть, бо в Італії живуть своїм життям. Це ж трагедія, яка не має виправдань! Нестатки, немає роботи? Це все так. Але, коли ти Мати і поїхала на заробітки, то перші гроші, які ти одержала, повинні бути для них, для твоїх маленьких кровиночок. А розлучення з ними має бути коротким. Але, яка ти мати, коли за зароблені гроші купуєш вино? О Господи, краще б я була в своєму житті цього не бачила і не чула. Але хіба це поодинокі випадки? О ні!

Непоправне горе спіткало також бабусь, яким підкинули дітей їхні дочки. А самі не присилають грошей: одні живуть собі у власне задоволення, а інші – не можуть знайти роботи. Ці бабусі оббивають пороги міської ради і просять позбавити материнства їхніх дочок. Тому, що на цю мізерну пенсію неможливо прогодувати дітей.

А прийшла холодна зима. Дітей потрібно взути, вдягнути, нагріти хатину. Бабусі змушені віддати дітей в дитячі будинки, школи-інтернати, а при живих батьках їх не приймають. Боже, яка трагедія! Вони дуже люблять своїх онуків, зігрівають їх своїм серцем і душею, але цього замало. І вони, згорблені і нещасні, думають, що робити далі? А скільки дітей залишили матері на сусідів, на далеких родичів, на товаришів?

Багатьох дітей залишили також на батьків... Батько ж – голова сім'ї, годувальник? Чи ж не так?! Багато з цих "годувальників" ведуть страшний спосіб життя: п'ють, гуляють на зароблені мамами гроші. Діти ненавидять таких батьків. Вони вважають, що на заробітки, коли виникла така потреба, повинен їхати саме батько, бо з мамою легше, вона скоріше дає собі раду. Діти без матері бідні і нещасні.

Веду розмову з одним батьком: чому дозволив їхати матері, коли сам не дає ради дітям? Відповіді немає. І зразу ж пригадую, коли я приїхала в Італію, сеньйора мене спитала, чи маю я чоловіка? Я відповіла, що маю. Вона мені відповіла, що коли б він в мене був, то я б тут не була. Так вважають жінки-італійки. І це свята правда.

Оля розповідає в школі, що подзвонила її мама і сказала, що скоро приїде додому. А тато їй відповів, щоб не поспішала, бо в Україні біда. А вона за три роки заробила небагато грошей. Оля крикнула, що це неправда. Батько вдарив дочку по обличчю. Оля залишає батька і йде жити до своєї вчительки, яка прийняла бідну дитину. Виявляється, що Оля неодноразово бачила батька з коханкою, з якою він розпускає зароблені мамою гроші. Таких дітей в Україні дуже і дуже багато. Вони поневіряються по вокзалах, інші стають наркоманами, старші – алкоголіками.

Таких прикладів я можу назвати дуже багато, де діти залишилися сиротами при живих батьках.

А скільки дітей залишилися самі? Батьки висилають гроші, а діти їх використовують не за призначенням. Вони ще малі, недосвідчені і їм потрібні батьки. Це велика трагедія нашої України. І виходу з цього положення не видно. А що буде далі – невідомо. Тільки сподіватися на краще також немає підстав.

Марія Кульчицька, м. Тернопіль, Україна

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В 2002 РОЦІ

2002 рік пролетів у неймовірному темпі у підготовці до VIII Конгресу СФУЖО.

Сьогодні попередня Екзекутива СФУЖО хоче подякувати нашій громаді за моральну та фінансову підтримку нашої праці та нашого журналу. Ми могли виконати наше нелегке завдання тільки завдяки нашим прихильникам, передплатникам, завдяки праці Фінансових Комісій. З віддалі десятих років на пості голови СФУЖО з подивом та признанням оцінюю працю Фінансових Комісій Канади та Америки та сердечно дякую Фінансовій секретарці та заступниці голови пані Володимирі Лучків та голові Фінансової Комісії на Америку пані Марії Харині та всій її Управі за створення фінансової бази для нашої праці.

Інтенсивна підготовка до VIII Конгресу, переписка зі складовими організаціями, дискусія над програмою, намагання, щоб від кожної організації хтось взяв активну участь у Конгресі, були дуже цікавими, хоч забирали багато нашого часу.

Багато праці вклали наші представниці до ООН в Нью-Йорку та Женеві.

Для 40-ої Сесії Комісії для Соціального Розвитку, яка відбулася в лютому минулого року, наші представниці від СФУЖО і десять світових неурядових організацій (СНО) подали заяву до ООН. Темою заяви було ствердження, що війни, тероризм, хвороби і бідність мають великий вплив на родинне життя. Ці трагедії часто є причиною конфліктів і насилля. В 2004 році буде десятиліття Міжнародного Року Родини. Готуючися до нього, заява вимагає від урядів держав звернути увагу на ці проблеми і старатися виправляти недоліки.

3-7 березня в Нью-Йорку відбулася 46-та Сесія Комісії Статусу Жінок в ООН. Головною темою була бідність жінок та надання їм сили її поборювати. Там я з радістю привітала нових добровольців до ООН д-р Уляну Кекіш-Солоденко, д-р Дарію Дику та Марту Кебало. Число наших представниць в ООН збільшилося. Наша праця матиме ширший форум та вірю, що ми досягнемо ще більших успіхів. СФУЖО запросила Зоряну Білик, голову Союзу Українок у Львові, до участі в сесії. З ініціативи голови СУА Ірини Куровицької, делегатки мали приємність зустрітися на полуденку з послом України до ООН Валерієм Кучинським та його дружиною Аллою; з ними було обговорено багато спільних справ.

Пані Надія Савчак – голова Округи СУА, підготувала зустріч і вечерю з представницями складових організацій, де я мала нагоду розказати про працю СФУЖО. Зустріч була приємна, щира та цікава.

3-9 квітня в Мадриді, я взяла участь в Форумі Неурядових Організацій у справі людей похилого віку. 8-12 квітня я також взяла участь там же у Другій Світовій Асамблеї ООН на ту саму тему. В Мадриді мала також щирі зустрічі з новоприбулими емігрантами з України (“Українка в світі” #2/2002).

8-10 травня в ООН в Нью-Йорку відбулася Спеціальна Сесія у справах дітей, в якій взяли участь понад 2000 представників СНО і близько 400 осіб молодого віку. Від СФУЖО в сесії брали участь Оля Ставнича, Ганя Кріль, Ірина Куровицька та Надія Шмігель. До участі в цій сесії вони запросили ученицю середньої школи Ларису Возняк, яка написала дуже цікаву статтю про конференцію до англомовної “Українки в світі” #29/ 2002. На сесії виступила Валентина Довженко – голова Державного Комітету сім’ї та молоді, з якою пізніше наші представниці мали зустріч.

24-27 травня я була на 26-ій Конвенції Союзу Українок Америки в Сарасоті, Флорида, де мене зустріли з великою пошаною і надали почесне членство СУА.

В червні в Канзас Сіті відбулася 111-та Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клубів, де на пленарній сесії, заступниця голови СФУЖО Володимира Лучків виступила зі словом про працю і пляни СФУЖО (“Українка в світі” #3/2002).

21-23 червня відбулася дуже успішна Європейська Конференція СФУЖО в Таллінні, Естонія. На неї прибули делегатки з Німеччини, Франції, Англії, Польщі, Естонії та гості зі Швеції, Литви, Фінляндії та України. Конференцію приготували Ірина Козак – заступниця голови СФУЖО на Європу та Лілія Чикальська – голова Союзу Українок Естонії. Конференція була присвячена 60-літтю УПА та сучасним проблемам СФУЖО. Гостями на конференції були Ірина Голубева – голова Національної Ради Жінок України та Михайло Горинь – голова Української Всесвітньої Координаційної Ради. На відкритті, яке відбулося в Міській ратуші, крім інших високих посадових осіб Естонії, був міністер народонаселення Елдар Еффендієв, який запросив учасниць конференції до

свого офісу на сердечну розмову. Українська амбасада вітала делегаток теплим прийняттям (стаття Ірини Спех в “Українці в світі” #3/2002).

Після конференції я поїхала до Варшави, де мала наради з Союзом Українок Польщі, та ряд зустрічей, включно з українською амбасадю, які провела в товаристві голови СУП Катерини Сіроцької.

12-16 серпня в Торонті відбулася 9-та Міжнародна конференція жіноцтва та здоров’я. Участь в ній взяла Анна М. Шепетик, де мала нагоду переговорити спільні проблеми з Олександрою Рудневою – головою Харківського Центру Жіночих Досліджень (стаття в “Українці в світі” #3/2002).

8-9 жовтня я була присутня на святкуванні радісної річниці – 50-ліття 47-го Відділу СУА в Рочестері.

16-20 жовтня в Баунд-Брук відбувся XV З’їзд Об’єднання Українських Православних Сестрицтв у США. Ця корисна та дружня зустріч з делегатками була моєю останньою офіційною візитом наших складових організацій.

В Торонто вже тривалий час працювала Редакційна Колегія в складі Оксани Соколик, Володимири Лучків, Іванни Кушпети та Маргарети Шпір – редактора, над великою працею: “50-ліття СФУЖО – 1948-1998 роки – ювілейна книга”. Це документ 50-літньої праці нашої Федерації, видання великого формату, в твердій обкладинці, яке має понад 600 сторінок з великою кількістю фотографій та іменним покажчиком.

Квартальник “Українка в світі” далі редагували Оксана Соколик, Володимира Лучків та Іванна Кушпета.

Ми видали також традиційну Конгресову Книгу, де поміщені звіти Екзекутиви та складових організацій від останнього Конгресу 1997 року. Цей надзвичайно цікавий матеріал підтверджує, що наші організації живі та активні. Книга великого формату, в м’якій обкладинці та має 290 сторінок.

На Конгресі була ще презентація книжки “Анна Ярославна” отця Роже Аллю в перекладі з французької мови д-ра Марії Струтинської. Документальна книжка, яка чекала в архівах СФУЖО 30 років на свою появу у світ і дочекалася того дня перед Конгресом!

До Конгресу ми ще встигли скінчити книжку “Нескорена Берегиня” – це доля 115 жінок-політ’язнів советських тюрем. Там Оксана Попович, Ірина Сенік, Надія Суровцова, Алла Горська та інші. Книга присвячена тисячам нам невідомих...

Зі Львова нам прислали естетично виданий інформаційний ілюстрований путівник Музею Соломії Крушельницької. Путівник виданий на кошти СФУЖО і з його продажу музей може собі придбати скромні фонди.

VIII Конгрес відбувся 24-27 жовтня 2002 року. На Конгресі було 76 делегаток із 18 (на 23!) наших складових організацій з 12 країн світу: США, Австралії, Аргентини, Бразилії, Франції, Німеччини, Польщі, Естонії, Литви, Швеції, Великої Британії та Канади. На Конгресі прийнято в ряди СФУЖО Союз Українок Естонії та Союз Українок Скандинавії. Вибрано нову Екзекутиву, яку очолила Марія Шкамбара з Торонта. Попередню голову Оксану Соколик іменували Почесною Головою СФУЖО. На Конгресі виступили д-р Маруся Бек – почесна членка СФУЖО, Ірина Голубєва – голова Національної Ради Жінок України, Катерина Чумаченко-Ющенко та Дарія Гусяк – гості з України, д-р Юрій Щербак – посол України в Канаді, Ігор Лоссовський – генеральний консул України в Торонті, міністер багатокультурности Канади Джін Аугустін, Аскольд Лозинський – президент СКУ та інші.

На Конгресі були проголошені результати 28-го Літературного Конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек на теми “Шануймо минуле – будуймо майбутнє” або “В сім’ї вольній новій – Україна в 21 столітті”.

На закінчення – радіємо зустрічі з багатьма делегатками на Конгресі звідусіль та прийняттям нових членів до СФУЖО з Естонії та Скандинавії. З багатьох проєктів, які ми виконали цього року, одному радіємо чи не найбільше: 100 сільських шкіл в Україні дістають вже другий рік нами передплачений дитячий журнал “Веселка”, який би ніколи не міг до них дійти...

Попередня Екзекутива на VIII Конгресі закінчила свою каденцію з почуттям задоволення виконаних обов’язків, хоч не завжди все виходило так, як ми хотіли. Більше про нашу працю можна довідатися з вищезгаданих книжок, бо все подати в короткій статті неможливо.

Оцінити результати нашої праці залишаємо Вам, Шановні Читачі.

Новообраний Екзекутиві щиро бажаємо успіхів у продовженні такої важливої праці.

Оксана Соколик

СЕРБІЯ І ЧОРНОГОРІЯ

УКРАЇНЬСКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА – ЗУСТРІЧІ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ

В кінці жовтня 2002 р. міністер прав людини та національних меншин Сербії і Чорногорії д-р Расим Ляїч, прийняв делегацію Української Національної Ради у такому складі: Василь Дацишин – голова, Славко Микитишин – заступник, Євген Кулеба – секретар і Борис Небесний – голова комісії з питань освіти.

Українська Національна Рада звітувала про свою діяльність. Відбулося два засідання як президії, так і самої Національної Ради, оформлено за Статутом передбачені Комісії з питань засобів масової інформації, освіти, культури, фінансів і економіки, котрі вже мали свої засідання. Ці Комісії, як постійні робочі групи у рамках Ради, зараз готують план і програму діяльності у співпраці з другими товариствами, які повинні увійти на наступний рік до бюджетного плану державних органів.

Одночасно міністрові Ляїчу представили глобальний план роботи на наступний рік, в якому було передбачено Фестиваль української культури, продовження традицій Літніх шкіл україністики “Просвіта” та оформлення за бажанням клас факультативу української мови з елементами національної культури для дітей початкових шкіл. Одночасно, відносно засобів масової інформації, було запропоновано й схвалено міністром, щоб серйозно порушити справу статутного вирішення Української редакції Радіо Телебачення Новий Сад, як сьомої редакції. Існує ідея, щоб за допомогою бюджетних надходжень, було створене мале видавництво (пропорційне числу населення українців), в якому б друкувалися книжки, газети, часописи; потрібна навчальна література та інші необхідні україномовні видання.

Була висунута пропозиція від Національних Рад, які мають свій осідок у Новому Саді, щоб їм надали приміщення для роботи, бо більшість Рад поки що його не мають. Тим часом подано прохання до органів Виконавчої ради Воєводини, щоб задовольнити це прохання; на цьому особливо наполягав і Ненад Чанак, голова Парляменту Воєводини, з котрим представники Національних Рад раніше мали окрему зустріч. Він же обіцяв всіляко сприяти Національним Радам, як партнерському державі органів, що на демократичних засадах є обраним з боку національної меншини. В Новому Саді вже розглядається питання, щоб пристосувати один будинок, якого можна було б назвати Будинком Народів, де розмістилося б приміщення Української Національної Ради.

Певною проблемою, яка до сьогоднішнього дня ще не вирішена, а є суттєвою, є узаконнення українських потреб. Всюди і майже все робиться на одному ентузіазмі, що непогано, але потрібне певне джерело надходжень та інституції, які ці проекти й наміри будуть підтримувати й виконувати. Особливо необхідне офіційне оформлення інституцій, як це робиться у інших національних меншин.

Тим часом делегація Української Національної Ради у такому складі: Мирослав Гочак – заступник, Євген Кулеба – секретар, Василь Небесний, Іван Москалюк і Борис Небесний, зустрілася з заступником Виконавчої ради Воєводини д-р Душком Радосавлевичем. Йому було представлено стан справ в українській громаді та надано наболілі та конструктивні питання, важливі для збереження національної самобутності. Вищезгадані пропозиції також будуть підтримані Виконавчою радою Воєводини, а Радосавлевич запропонував частіше звертатися до них з пропозиціями та повідомляти про всі попередні звернення, щоб він та його заступник відносин з національними громадами були краще інформованими.

Найновіша інформація, яка стосується роботи Національних Рад та взагалі положення національних меншин була одержана 29 жовтня із засідання Виконавчої ради Воєводини, котрим головував Джордже Джукич, голова Виконавчої Ради. На засіданні було прийнято постанову про зміну діловодника Виконавчої Ради, з метою його узгодити згідно з Законом про захист прав та свобод національних меншин. Цими змінами забезпечуються партнерські відносини Національних Рад у Воєводині і робочих груп Виконавчої Ради у галузях службового використання мови та письма, освіти, культури та засобів масової інформації мовою національної меншини. Змінами діловодника передбачається, щоб голова постійної робочої групи Виконавчої Ради та представники Національних Рад були присутніми на засіданні, де розглядаються такі питання. Також передбачається, щоб окремо висунуту думку представників Національних Рад було констатовано у звіті Робочої групи і такий звіт був посланий до Виконавчої ради Воєводини.

Це велике досягнення, бо таким чином усі питання, важливі для національних громад, матимуть прямий вихід до найвищого виконавчого органу Автономного краю Воєводини, що у випадку з українською громадою поки що, незважаючи на постійні намагання, не так часто траплялися.

В кінці жовтня ц.р. новий Посол України в Сербії і Чорногорії Руслан Демченко з дружиною влаштував прийом у Белграді з приводу дня Незалежності України у віллі Єлена. Були запрошені найвищі політичні діячі та інші представники організацій та інституцій, культурно-освітніх організацій, представники українських громадських організацій та Української Національної Ради.

•••••

ДОВІДКА: Українську Національну Раду у Сербії і Чорногорії за принципом підтримки з боку громади, засновано 17 травня ц.р., де обрано склад Ради з 18 осіб. На конститутивному засіданні Ради у червні схвалено Статут, а найвищим органом Ради затверджено Президію, яка має координувати роботу Ради. Президія Ради складається з семи членів, до складу якої входять Василь Дацишин – голова, Славко Микитишин – заступник, Мирослав Гочак – заступник, Петро Копестинський – заступник, Євген Кулеба – секретар і Василь Небесний та Іван Москалюк – члени Ради. Також затверджено чотири постійні комісії з питань освіти, культури, засобів масової інформації, фінансів і економіки. Завданням комісій є завідувати цими галузями, планувати діяльність, підтримувати оформлення інституцій у рамках державного фінансування, як це відбувається у інших національних громадах.

ІНФО-СЛУЖБА ТОВАРИСТВА “ПРОСВІТА”

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ

ЕКСПЕРИМЕНТ ПРОДОВЖЕНО

Один з найважливіших федеральних культурницьких проєктів української громади в Росії мав продовження. Зовсім недавно, в кінці вересня ц.р., відбулося чергове, четверте засідання експериментального семінару-лабораторії традиційної культури українців Росії. Він знову проходив на базі Лазаревського (м. Сочі) Центру української культури та мистецтва, що входить, в свою чергу, до місцевого центру національних культур. Саме лазаревці, на чолі з директором українського центру Ганною Гніденко, були ініціаторами цих творчих зустрічей, до організації яких активно взялися Об'єднання Українців Росії та Федеральна національно-культурна автономія “Українці Росії”.

Семінар має свою історію. Спочатку це була творча зустріч у достатньо вузькому колі і на достатньо аматорському рівні. Поступово лазаревці залучали до проєкту українські організації та владні структури Кубані, а федеральні центральні російських українців займалися налагодженням співпраці з Міністерством Культури Росії. Нарешті це Міністерство стало надавати семінару певну фінансову і організаційну підтримку, давши можливість значно розширити його рамки.

Цього разу до Лазаревського приїхали 34 учасники семінару з 20 регіонів Російської Федерації – керівники українських осередків і, в основному, керівники творчих українських колективів. Їм була запропонована насичена програма, з ними проводили заняття професор Київського національного університету культури та мистецтва, художній керівник широко відомого ансамблю “Дарничанка” Петро Андрійчук, професор катедри музичного мистецтва Державної академії керівних кадрів культури і мистецтва (м. Київ) Мстислав Юрченко та фольклорист і етнограф, головний редактор журналу “Берегиня” Василь Скуратівський.

В роботі семінару взяли участь Генеральний консул України у Ростові-на-Дону Петро Андрієнко, голова Об'єднання Українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії “Українці Росії” Олександр Руденко-Десняк, начальник Управління культури адміністрації м. Сочі Наталія Нікітіна та завідувач відділом культури і мистецтва адміністрації Лазаревського району Крикор Мазлумян.

Мабуть найголовніше – прекрасна доброзичлива атмосфера, яка панувала на семінарі. В пансіонаті на березі Чорного моря, де зупинилися “семінаристи”, до пізньої ночі лунали українські пісні і точилися дискусії. А заняття проходили в Лазаревському Центрі національних культур, і для них завжди не вистачало часу. В тому ж Центрі, а потім під час екскурсії в гори гостей вітали самодіяльні артисти Кубані – люди різних національностей висловлювали повагу Україні і її культурі.

Всі учасники зустрічі відзначили її велику творчу і професійну продуктивність. Під час “круглого столу” і підведення підсумків було зазначено, що семінар-лабораторія стає важливим чинником загальної громадської роботи по відродженню і розвитку української культури на російських теренах. Ганна Гніденко

виступила з новою важливою ініціативою, запропонувавши перетворити семінар на постійно діючі курси підвищення кваліфікації керівників творчих колективів українців Росії. В ході зустрічі досягнута попередня домовленість про перенесення частини семінарсько-лабораторної програми до Києва, на майданчик Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв – про це говорив професор Мстислав Юрченко.

Таким чином, народжений в українському середовищі Росії культурницький проєкт має реальну можливість перетворитися на проєкт справді міжнародний і внести свої фарби в україно-російський культурний діалог. Звичайно, організатори і учасники проєкту, і про це теж говорилося в Лазаревському, розраховують на активну участь в його розвитку Міністерства культури та мистецтв України.

* * * * *

Зараз на одному з FM-діапазонів у Москві готується до виходу спеціалізована радіопрограма “Українська хвиля” – спільний проєкт Об’єднання Українців Росії та станції “Радіо1-Центр”. Існує попередня домовленість про мовлення обсягом 2 годин на тиждень, яке має охопити Москву і Московську область.

Досягнута домовленість про співпрацю з Національною радіокомпанією України.

“Українська хвиля” має розповідати про життя і проблеми українців Московського мегаполіса і Росії, українців у світі, життя сучасної України і особливо її культуру. Програма має бути перш за все інформаційно-просвітницькою.

Керівник програми і головний її ведучий – Олександр Руденко-Десняк, крім усього, журналіст із багаторічним досвідом.

Юрій Кононенко

ГРЕЦІЯ

УКРАЇНСЬКІ ДНІ В ГРЕЦІЇ, ПРИСВЯЧЕНІ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

АФІНИ. 10 вересня 2003. Святковою літургією, що відбулася недільного ранку 7-го вересня в Катедральному соборі Благовіщення Богородиці Грецької Православної Церкви в м. Афіни у Греції завершилися заходи, присвячені 12-й річниці проголошення Незалежності України. Молебень відправив єпископ Нікійський Елефтеріос, який висловив присутнім благословення настоятеля ГПЦ архієпископа Афіні і всієї Греції Христулоса і його побажання прогресу та процвітання українській державі.

Звернувшись до присутніх, серед яких були грецькі урядовці, представники акредитованого в Греції дипломатичного корпусу, синоду ГПЦ, української громади, а також склад посольства України в Греції, Надзвичайний та Повноважний Посол України в Грецькій Республіці Віктор Кальник привітав усіх зі святом, підкресливши, що урочистий молебен на славу України відбувається в Греції вже третій рік поспіль і став традиційним серед урочистих заходів, присвячених святкуванню найважливішого для кожної людини свята – дня Незалежності Батьківщини. У своїй короткій промові пан Посол зазначив також, що народи двох країн єднають непорушні узи візантійських традицій, споріднює спільна духовна і релігійна спадщина, дружні політичні і культурні відносини. В. Кальник наголосив, що дванадцяту річницю своєї Незалежності Україна зустрічає із здобутками у внутрішній та зовнішній політиці, з впевненістю у правильності курсу на розвиток демократичної держави, як відкритий і конструктивний партнер у міжнародному співробітництві.

Серед заходів, що відбувалися протягом двох тижнів українських днів у Греції, варто виділити урочистий прийом, що пройшов 2-го вересня в „серці” дипломатичного та політичного життя грецької столиці палаці Заппію. Серед багаточисельних гостей були представники політичних, економічних, наукових та культурних кіл країни, керівники органів місцевого самоврядування і члени афінського дипломатичного корпусу. З національним святом України В. Кальника привітали послы багатьох країн світу серед яких посол США, Великобританії, Італії, Польщі, Російської Федерації, країн Африки та Латинської Америки. Почесні гості мали можливість ознайомитися з українським живописом. Понад 130 робіт відомих українських мистців, що увійшли до експозиції „Веселка кольорів”, стали найяскравішим засобом популяризації української культури. А виступ дитячого фольклорного ансамблю українського танцю Бережанської зразкової гімназії зробив вечір справді неповторним.

УКРАЇНЦІ ГРЕЦІЇ ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ БАТЬКІВЩИНУ НА МІЖНАЦІОНАЛЬНОМУ ФЕСТИВАЛІ

АФІНІ. 13 жовтня 2003. Товариство української діаспори в Греції „Українсько-грецька Думка” за сприянням Посольства України в Грецькій Республіці взяло участь у Міжнаціональному культурному фестивалі, що відбувався 11-12 жовтня в парку м. Егалео, що в Аттіці. Фестиваль проходив під егідою Міжнародної Організації Міграції (МОМ) за підтримки мерії Егалео та спонсора зв’язку „Радіо Філія”.

МОМ – це міжнародна організація, до складу якої входять 98 країн та 34 країн-спостерігачів, центральні органи управління якої розташовані в столиці Швейцарії – Женеві. МОМ була заснована в 1951-му році і співпрацює з урядами країн та іншими міжнародними організаціями, відстежуючи та піклуючись за нормальним перебігом процесів міграції біженців, економічних мігрантів та інших людей, вимушених покинути батьківщину та допомагає урядам, а також окремим особам у вирішенні міграційних проблем. За час свого існування організація надала допомогу понад 11 млн. людей. В Греції, яка є однією із країн засновниць, МОМ діє з 1952-го року.

Біля українського стенду завжди було напручуд людно та шумно...

Метою фестивалю, що проводився в рамках програми „Шлях прогресу”, було викликати зацікавленість у суспільстві та спонукати суспільну думку до боротьби з расистськими стереотипами через презентацію культурних особливостей кожної громади мігрантів, біженців, репатріантів, що взяли участь у заході, зазначив голова грецького філіялу МОМ Даниїл Есдрас. Таким чином, кожна громада-учасник мала можливість презентувати культуру рідної землі через професійно облаштовані стенди-кіоски із зразками робіт майстрів народної творчості, книгами, засобами масової інформації, національною кухнею, піснями і танцями. Участь у фестивалі взяли громади Бангладеш, Грузії, Колумбії, Латинської Америки, Іспанії, Ассирії, Сенегалу, Іраку, Єгипту, Мадагаскару, Таїланду, Болгарії, Румунії, Албанії та Судану. Окремими стендами були представлені Центр Досліджень з тем Рівноправ’я, Центр Інформації Об’єднаних Націй, Радіостанція Філія (Дружба), грецьке відділення ООН для біженців.

Біля українського стенду завжди було напручуд людно та шумно. Веселі українські народні пісні приваблювали чисельних відвідувачів, а вбрані в яскраві вишиванки дівчата жваво розповідали зацікавленим про народні звичаї та традиції. Варто відмітити, що між радіою правління товариства „Українсько-грецька Думка” та керівництвом Радіостанції Філії було досягнуто угоди щодо трансляції передач українською мовою, а до закриття виставки велика частина людей, які прийшли відвідати чи взяти участь у заході, мали на собі щось українське, що сповнило серця членів українського товариства гордістю за власну країну, за жовто-блакитний прапор, який завжди буде майоріти високо в небі над кожним українцем, на чийй землі він би не опинився.

НАШІ СПОНСОРИ

УКРАЇНЬСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА

започатковує нові ініціативи, спрямовані на зміцнення неприбуткового сектору громади

ТОРОНТО – Вступаючи в 60-й рік служіння своїм членам та громаді, Українська Кредитова Спілка Лимитед оголосила про започаткування двох нових ініціатив, спрямованих на зміцнення сектору добровільної допомоги в Українській громаді Онтаріо. Про ці пляни було оголошено на зустрічі з представниками преси та громадських організацій, яка відбулась 17 березня 2003 р. в Торонто.

“Протягом шести десятиріч, що пройшли з часу заснування УКС, багато чого змінилось, сьогодні наша кооператива вирішила надати новий поштовх підтримці громади та неприбуткового сектору” – сказав Євген Роман, Голова Ради Директорів Української Кредитової Спілки. Він додав, що “тільки в минулому році, ми надали фінансову та іншу допомогу близько 80-ти заслуговуючим на це організаціям та справам в українській та широкій громаді, частиною яких ми є. Представники деяких з них присутні тут сьогодні. Забезпечуючи фінансові пріоритети наших членів в першу чергу, нашою ціллю залишається продовження багаторічної традиції надання допомоги. Слідуючи нашій новій стратегії, ми надаємо особливого значення по жертвам, за допомогою яких організації зможуть суттєво покращити свою діяльність та розвиток, а також справам, які підтримують молодь, підносять імідж та поширюють знання про Українську громаду та нашу культуру.”

Юрій Водославський, заступник Голови Ради Директорів, повідомив, що “Поряд з наданням більшого фокусу нашій всесторонній благочинній допомозі, дуже важливим для нас залишається бажання заохотити наших вибраних керівників та працівників збільшити свої добродійні зусилля. Наріжним каменем цієї ініціативи є надання кожному працівникові кредитової спілки щорічно двох днів, оплачуваних компанією, під час яких вони зможуть добродійно допомогти громадським організаціям. Ця програма не обов’язкова, але ми віримо, що як тільки наші працівники приєднуються до цього руху, вони виявлять бажання працювати добродійно і в свій власний час. Нашою ціллю є додаткове надання кожного року 2,000 годин добровільної праці в розпорядження громадських організацій. В той час, коли багато вірних послідовників добродійної допомоги відходять на відпочинок, ми вважаємо що це внесе значну позитивну зміну.”

Пані Добродійка Маруся Барщик, М.С.П., професіонал в галузі суспільної соціальної служби погодила стати співголовою комітету Української Кредитової Спілки Лимитед, який буде втілювати в життя розпочату програму залучення працівників УКС до добровільної діяльності в громадських організаціях.

УКС запрошує неприбуткові громадські організації, які бажають скористатись добродійною допомогою наших працівників, звертатись в кредитову спілку за електронною адресою: volunteers@ukrainiancu.com або подзвонити до пані Марії Стемлер за тел.: (416) 922-2797, х.212.

Лева частка благочинних пожертв Української Кредитової Спілки спрямована на підтримку діяльності Української громади в Онтаріо та Канаді. Українська Кредитова Спілка також вкладає значні кошти в розвиток кооперативного руху на Україні та надає фінансову допомогу для підтримки інших проєктів. Тільки в 2002 році Українська Кредитова Спілка спрямувала більше ніж \$250,000 на добродійну діяльність, культурні заходи та розвиток громадських організацій в Канаді та за її межами.

Українська Кредитова Спілка також фінансово підтримує діяльність Світового Конгресу Українців. Під час вищезгаданої зустрічі Фінансовий Референт 3-ій Заступник Президента СКУ минулої каденції – Василь Самець подякував Раді Директорів УКС за фінансову допомогу і вручив її Голові Є. Романові грамоту подяки від Президії Секретріату СКУ.

Українська Кредитова Спілка – кооперативна фінансова установа, що надає повний спектр фінансових послуг для більше ніж 20,000 своїх членів, які проживають в Онтаріо через свою мережу з 10 відділень, телефонного центру та через інтернет на сайті: www.ukrainiancu.com. В 2004 році Українська Кредитова Спілка буде святкувати свій 60-літній ювілей.

За додатковою інформацією звертайтеся до:
Тамари Ткачук, Менеджера з маркетингу,
416-922-2797 х.214 або ttkachuk@ukraininacu.com

UKRAINIAN CREDIT UNION LIMITED TAKES NEW INITIATIVES TO STRENGTHEN THE COMMUNITY NON-PROFIT SECTOR

TORONTO – On the eve of entering its 60th year of service to members and the community, Ukrainian Credit Union Limited has announced two new initiatives to strengthen the volunteer sector of the Ukrainian community in Ontario. Plans were unveiled at a special community and media event held on March 17, 2003 in Toronto.

“During the almost six decades since UCU was founded, much has changed and our cooperative has decided to provide some new leadership to bolster the community and non-profit sector”, said Eugene Roman, Chair of the Board of Directors of Ukrainian Credit Union Limited. He added that, “In the past year alone, we have provided financial and in-kind support to nearly 80 worthwhile organizations and causes in the Ukrainian community, and the broader community of which we are a part. A cross section of those are represented here tonight. Subject always to the financial priorities of our members, it is our intention to carry on our long tradition of giving. However, our new strategy is to provide particular focus on donations which provide break through funding, or which support youth, and which assist causes that raise the image of or knowledge about the Ukrainian community and our culture.”

Former UWC Financial Secretary William Sametz on behalf of the UWC Presidium expressing his thanks to the Ukrainian Credit Union on the occasion of a community and media event.

George Wodoslawsky, Vice Chair of the Board, stated that, “Equally important to bringing greater focus to our extensive charitable giving, is our desire to encourage our elected officials and employees to increase their own volunteer efforts. The cornerstone of this initiative is to provide each employee of the credit union with two days per year on company time during which they can volunteer for community organizations. The program is non-compulsory, but we believe that once employees get involved and see the difference their efforts make, many will want to volunteer their own time. Our target is to place an additional 2,000 hours of volunteer time each year at the disposal of community organizations. At a time when many stalwarts of volunteerism are retiring, we think that this will make a significant positive difference.”

Marion Barszczyk, M.S.W., a professional in the field of community social services has agreed to co-chair the Credit Union's Volunteerism Committee in order to promote the involvement of employees in volunteer opportunities with community organizations.

Non-profit community organizations wishing to take advantage of the employee volunteer program are encouraged to contact the credit union at volunteers@ukrainiancu.com or to contact Mrs. Marie Stamler at 416-922-2797 x. 212

The lion's share of Ukrainian Credit Union Limited charitable giving is directed toward Ukrainian community activities in Ontario and Canada, though it has invested substantially in credit union development in Ukraine, and provided financial assistance for other projects as well. In 2002 alone, Ukrainian Credit Union Limited contributed over \$250,000 to worthwhile charities, cultural events and community organizations.

Ukrainian Credit Union also provides financial support for Ukrainian World Congress. On the occasion of that event the UWC Financial Secretary of the previous term Mr. W. Sametz extended his appreciation to the UCU Board of Directors for their financial support and presented Mr. E. Roman Chairman of the UCU Board of Directors with the award of appreciation for their generous support of UWC.

Founded on May 4, 1944, Ukrainian Credit Union Limited is a full-service cooperative financial institution serving over 20,000 members across Ontario through 10 branches, a call centre, and banking over the Internet at: www.ukrainiancu.com. Ukrainian Credit Union Limited will be celebrating its 60th Anniversary in 2004.

For more information, please contact:

Tamara Tkachuk,

Marketing Manager,

416-922-2797 x. 214

or at: ttkachuk@ukrainiancu.com

РЕЗОЛЮЦІЇ, ПРИЙНЯТІ VIII СВІТОВИМ КОНГРЕСОМ УКРАЇНЦІВ, ЯКИЙ ВІДБУВСЯ 18-21 СЕРПНЯ 2003 РОКУ В КИЄВІ, УКРАЇНА

А. ПРИВІТАЛЬНІ

VIII Світовий Конгрес Українців (СКУ) вітає:

1. проводи українських Церков і об'єднань та закликає їх і вірних всіх конфесій в дусі екуменізму виявити взаємну толерантність, взаємопошану і любов;
2. український народ в Україні та в діаспорі з дванадцятю річницею проголошення державної незалежності, за яку віддали життя мільйони найкращих синів і дочок України;
3. Президента, Уряд, Верховну Раду України, а також Українські Збройні Сили, які є запорукою незалежності України;
4. організації-члени СКУ, Українську Всесвітню Координаційну Раду – громадський форум, громадські структури в Україні і в діаспорі та бажає їм плідної діяльності в єдності світового українства;
5. Президентів, Уряди та Парляментаріїв усіх країн, де живуть українці, і бажає всім успіхів у праці, в тому числі і громадянам українського походження, які проживають в тих країнах;
6. Шкільну Раду при Українському Конгресовому Комітеті Америки з нагоди 50-ліття діяльності, редколегію "Українського історика" і президію Українського Історичного Товариства з нагоди 40-ліття українського наукового часопису та дирекцію східно-європейських досліджень ім. В.К. Липинського з нагоди 40-ліття його наукової діяльності.

Б. ДЕКЛЯРАТИВНІ

VIII Конгрес СКУ:

1. схиляє голови перед жертвами найбільшої трагедії нашого народу Великого Голодомору-Геноциду 1932-33 років, підтримує рішення Верховної Ради про встановлення меморіалу жертвам Голодомору на площі Січневого Повстання (Арсенальна Площа), звертається до парламентів держав світу, щоб вони прийняли резолюцію, визнаючи Голодомор 1932-33 років в Україні, як акт геноциду, та висловлює свій гострий протест щодо заяви Посла Російської Федерації Віктора Чорномірдіна, що Москва не збирається вибачатися перед українським народом за Голодомор 1932-33 років;
2. засуджує сучасний стан русифікації, який в більшості регіонів України досягає стану етноциду, особливо в таких сферах, як шкільництво, телебачення та радіомовлення;
3. підтримує постанову Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року “Про заходи щодо виконання актів Президента України та Кабінету Міністрів України з питань соціально-економічного розвитку м. Севастополя.”;
4. висловлює рішучий протест проти насильних дій прихильників Московського Патріярхату, які перебувають в храмах Київського Патріярхату в Ногінську біля Москви і які недавно насильно захопили Свято-Михайлівську Церкву на території міста Києва;
5. обговоривши проєкт “Концепції національної політики щодо закордонного українства,” схвалює саму концепцію, як надзвичайно важливий для світового українства документ і підтримує необхідність прийняття Закону України “Про концепцію національної політики щодо закордонного українства”. Реалізація концепції забезпечить ефективну співпрацю України з закордонними українцями, їхню участь у творенні української держави, захист тимчасових трудових імігрантів, стане об’єктивним важелем світового українства та сприятиме покращанню зовнішньо-політичного іміджу України.

В. ДО ПРЕЗИДЕНТА, УРЯДУ І ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

VIII Конгрес СКУ доручає новообраним керівним органам та Радам і Комісіям СКУ впливати на Президента, Уряд і Верховну Раду України:

1. визнати вояків ОУН-УПА та всі інші формації, які боролися за незалежність України її воюючою стороною з відповідними пільгами;
2. залишити Бабин Яр, як пам’ятне місце-меморіал жертв українського і єврейського народів під час II Світової війни;
3. належним чином на державному рівні у 2004 році відзначити 125-річчя з дня народження Симона Петлюри та гідно увічнити його пам’ять;
4. припинити практику відбирання музеїв та приміщень без надання повноцінної заміни та зберегти у повному обсязі Музейний Фонд України і розширити обсяг реставрації пам’ятників і музеїв;
5. надати державну підтримку, передбачену Конституцією та законодавством України, Міжнародному Благодійному Фонду “Діти України” та іншим громадським благодійним організаціям в Україні та забезпечити їх матеріально-технічною базою;
6. усунути всю колишню дотепер існуючу символіку комуністичного режиму: пам’ятники, назви доріг і міст і т.п.;
7. підтримувати демократичні процеси в Україні, зокрема відносно президентських виборів у 2004 році, щоб Україна надалі продовжувала свій шлях затвердження демократичної форми правління; рівночасно забезпечити здійснення Конституційного права громадян України, які під час виборів перебувають за межами України. Єдиною підставою і документом для участі у виборах повинен бути паспорт громадянина України;
8. створити при закордонних представництвах України, в країнах, де компактно проживає українська діаспора, центри підтримки української освіти й культури;
9. забезпечити українське шкільництво, зокрема в країнах колишнього СРСР, відповідними українськими підручниками;
10. зобов’язати консулів України в різних країнах світу тримати контакти з прийомними дітьми з України;
11. допомогти зупинити торгівлю українцями за кордоном, яку ведуть мафіозні структури в Україні;
12. поставити вимоги до повернення вкрадених мистецьких скарбів, вивезених з України та заборонити вивіз цінностей з України сьогодні;

13. подбати, щоб школи та вищі навчальні заклади в Україні включили в щорічну навчальну програму вивчення Голодомору-Геноциду України;
14. не допустити зменшення україномовних шкіл у східних регіонах України;
15. забезпечити вживання української мови в засобах масової інформації;
16. сприяти українському книговидавництву;
17. противитися тенденції збереження російської мови, як мови викладання та спілкування у вищих навчальних закладах України;
18. постійно використовувати українську мову в органах влади, армії та побуті;
19. збільшити кількість годин української мови й літератури в середніх школах.
20. опрацювати стратегію міграційних угод між Україною та країнами Європейського Союзу, США, Канади та Австралії у сфері працевлаштування, пенсійних платежів, постійної міграції, посідання майна тощо;
21. звернути увагу на покращання стану здоров'я громадян України, а особливо дітей та людей похилого віку;
22. зберігати гідність і вартість людини, запобігати абортам, сприяти матерям медичною допомогою при народженні дітей і підтримувати їх у батьківських обов'язках;
23. звертати увагу на економічний стан країни, особливо на брак праці для молодшого покоління, їхній виїзд на заробітки, розбиття родин і нелегальне втягування молодих жінок в проституцію;
24. допомагати суспільству боротися з алкоголізмом, наркоманією, СНІДом та з іншими соціальними проблемами;
25. оцінити великий вклад добровольців, які своєю працею звільняють державний бюджет від додаткових коштів в соціально-допомоговому секторі;
26. зрозуміти потреби добровільних організацій, краще з ними співпрацювати та уможливити їм доступ до урядових фондів на покриття коштів цих програм;
27. звільнити від оподаткування всю поступаючу гуманітарну допомогу на митницях, спростити процедуру митного оформлення гуманітарної допомоги та створити повноважний орган, який координував би цю допомогу в Україні.

Г. ДО КЕРІВНИХ ОРГАНІВ, РАД І КОМІСІЙ СКУ

VIII Конгрес СКУ доручає новообраним керівним органам та Радам і Комісіям СКУ:

1. звернутися до Верховної Ради Росії з вимогою виплатити компенсації всім ув'язненим українцям, які були примусово вивезені з України на працю в Росію;
2. надавати постійну допомогу організаціям в Україні, котрі займаються національним вихованням;
3. сприяти, щоб міжнародний табір "Артек" став світовим центром розвитку української мови й культури;
4. впливати, щоби школи України і західної діаспори звернули особливу увагу на формування взаємних зв'язків з українськими школами в східній діаспорі для того, щоб допомогти їхньому розвитку і самобутності;
5. подбати про поширення діяльності Комісії Людських і Громадянських Прав СКУ через збільшення її бюджету та уможливити цій та іншим Комісіям, в міру потреби zatrudнити платного виконавчого директора;
6. з огляду на стан української родини, продовжити Рік української родини, проголошений Блаженнішим Патріярхом Української Католицької Церкви Любомиром Гузарем, на цілу декаду;
7. у співпраці з Об'єднанням Українців у Польщі, Комісією Людських та Громадянських Прав СКУ та Світовою Федерацією Лемківських Об'єднань звернутись до Уряду Польщі, Ради Європи і Організації Безпеки і Співпраці в Європі, щоб створити окрему Комісію для розгляду наслідків Акції "Вісла" та домагатися від Польського Сейму та Уряду України засудження цієї акції та ліквідації її наслідків, а також надати українським вигнанцям з Лемківщини та Холмщини статус депортованих та повернути їхнє майно;
8. стати на захист збереження гідності української жінки, берегині української родини, яка перебуває за кордоном України у пошуках хліба й кращої долі для своїх дітей;
9. активно працювати над включенням жінок у склад своїх провідних органів, Рад та Комісій; в усіх своїх складових організаціях пропонувати ідею рівності жінок і чоловіків та слідкувати за збереженням повних прав жінки, щоб не допускати ніякої дискримінації відносно жінки, звертати увагу на дотримання прийнятих конвенцій тими державами, де перебувають українці;

10. провести розгляд економічної ситуації в Україні та активно підтримувати заходи з метою зменшення бідності, запропоновані та затверджені Об'єднаними Націями у 2000 році;
11. слідкувати за державними структурами у виконанні їх планів щодо зменшення бідності в країнах перебування українців;
12. створити при СКУ та Українських Крайових Центральних Репрезентаціях комісію для наведення контактів з новими емігрантами, котра надавала б послуги новоприбулим землякам на нових територіях;
13. закликати науковців України та діаспори спільно писати підручники з історії України й літератури для середніх освітніх шкіл і других навчальних закладів;
14. створити світовий оргкомітет українських підприємців і скликати світовий форум українських підприємців для створення спільної узгодженої програми співпраці та державної економічної діяльності;
15. підготувати кожного року перелік важливих дат, які треба відзначити;
16. удосконалити інтернетну сторінку СКУ;
17. створити при СКУ та Українських Крайових Центральних Репрезентаціях комітети по підготовці відзначення 200-річчя з дня народження Т.Г. Шевченка та підготувати звернення до Генеральної Асамблеї ООН про проголошення 2014 року "Роком Шевченка та України" і завчасно підготувати всі матеріали до Секретаріату ООН;
18. організаційно допомагати доброчинним організаціям в Україні, щоб вони стали менш залежними від гуманітарної допомоги з діаспори;
19. проводити семінари та навчання для добровольців суспільної служби, щоб підсилити їхнє знання про суспільну працю;
20. допомагати в організації суспільних служб при українських громадах в країнах нового поселення та в інших країнах, надавати гуманітарну допомогу для українців в тих країнах, де є потреба;
21. співпрацювати з українськими громадськими та харитативними організаціями діаспори в координації допомогових акцій та заохочувати їх звітувати Світовій Раді Суспільної Служби СКУ про свою діяльність;
22. досліджувати справи, які виринають в країнах нового поселення громадян з України та, як член неурядових організацій при Організації Об'єднаних Націй, захищати права українців;
23. провести заходи для створення малих спортивних товариств для координації праці та інформації, щоб встановити контакт зі спортивними структурами України та активно допомагати в організації Олімпіад на основі дії діаспорних спортивних товариств та їх об'єднань;
24. бути центром комунікації між молодечими та студентськими організаціями, які є членами СКУ;
25. бути центром для сприяння контактів і співпраці між молодечими й студентськими організаціями в діаспорі та в Україні;
26. вивчати можливості спільного написання підручників, повернення в Україну архівів з Заходу і держав колишнього СРСР, належного їх опрацювання, зберігання в Україні та відповідного доступу до їх виконання в наукових колах;
27. протягом 2003-2004 р.р. провести заходи щодо об'єктивного наукового висвітлення історії Голодомору 1932-33 років та Переяславської Ради 1654 року;
28. по можливості оформити стипендійний фонд "Євшанзілля" для східної діаспори з метою повернення на історичну Батьківщину;
29. впливати на наукові установи та навчальні заклади України продовжити роботу, спрямовану на подальше зміцнення взаємодії у розвитку української науки про суспільствознавство (проведення наукових конгресів, конференцій, симпозіумів, спільних наукових та науково-популярних видань);
30. по можливості поглибити зв'язки з Українським Вільним Університетом та з українцями в державах колишнього СРСР (поза Україною), зокрема з Культурним Центром України в Москві.